

Datovou schránkou

Městskému soudu v Praze
prostřednictvím
Obvodního soudu pro Prahu 6
Justiční areál Na Míčáncích
ulice 28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 10 – Vršovice

Č.j. 7 C 160/99

V Praze dne 8.6.2020

Žalobce   **Jiří Hradec**, narozen 30.12.1947
Přemyslovská 37, Praha 3
zastoupen JUDr. Pavlem Pileckým, Těšnov 1163/5, Praha 1

Žalovaný   **OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s.**
IČO: 63839997
Čs. armády 20/786, 160 56 Praha 6

o zaplacení 491.359,19 Kč s přísl.

**Odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 11.3.2020
č.j. 7 C 160/99-860**

Přílohy: dle textu

Soudní poplatek bude uhrazen po výzvě převodem na účet soudu

1. ÚVOD

- 1.1. Žalovanému byl dne 25.5.2020 datovou schránkou doručen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 („**Soud**“) ze dne 11.3.2020 č.j. 7 C 160/99-860 („**Rozsudek**“), kterým bylo ve výroku I. řízení co do částky 16.346,- Kč zastaveno, výrokem II. byl uznán Žalovaný povinen zaplatit Žalobci do tří dnů od právní moci Rozsudku částku 437.918,55 Kč s 16% zákonným úrokem z prodlení z částky 437.918,55 Kč od 30.12.1993 do zaplacení, s 16% zákonným úrokem z prodlení z částky 2.694,60 Kč od 30.12.1993 do 11.2.1994, s 16% úrokem z prodlení z částky 1.903,76 Kč od 3.12.1994 do 10.4.1995, s 16% úrokem z prodlení z částky 820,67 Kč od 30.12.1993 do 13.3.1997, a výrokem III. bylo rozhodnuto o povinnosti Žalovaného uhradit Žalobci náklady řízení ve výši 287.100,- Kč do tří dnů od právní moci Rozsudku k rukám zástupce Žalobce JUDr. Pavla Pileckého.
- 1.2. Podle přesvědčení Žalovaného není napadený Rozsudek ve výrocih II. a III. v souladu se zákonem, a to z vícero důvodů. V řízení byl porušen princip předvídatelnosti soudního rozhodnutí a ochrany legitimního očekávání účastníků. Soud postavil své rozhodnutí na nesprávně vedeném dokazování z důvodu nesprávného posouzení vysvětlovací povinnosti Žalovaného a z nesplnění důkazního břemene Žalobcem nevyvodil patřičné závěry. Soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním ohledně vzniku odpovědnosti Žalovaného za škodu a při stanovení její výše porušil zákaz soudcovské libovůle. Žalovanému proto nezbyvá než podat proti Rozsudku v rozsahu výroků II. a III. odvolání.
- 1.3. Rozsudek je nesrozumitelný a nepřesvědčivě odůvodněn, neboť se Soud nevypořádal s námitkami Žalovaného zásadního významu, jak níže bude uvedeno.
- 1.4. Ve výroku III. Soud rozhodl o nákladech řízení. Náklady řízení vzniklé do 30.6.1996 však neurčil podle tehdy platné vyhlášky č. 270/1990 Sb., ale podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., která nabyla účinnosti až od 1.7.1996. Vzhledem k dlouhé délce řízení, které bylo zahájeno v roce 1993, je třeba zvažovat také hledisko legitimního očekávání účastníků. Žalovaný s odkazem na judikaturu (nález Ústavního soudu ze dne 7. 6. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3559/15) pokládá mechanický výpočet nákladů řízení podle platných právních předpisů za porušení principu spravedlnosti.
- 1.5. Protože napadený Rozsudek byl Žalovanému doručen dne 25.5.2020, je toto odvolání podáno včas podle § 204 odst. 1 o.s.ř.

2. PORUŠENÍ PRINCIPU PŘEDVÍDATELNOSTI ROZHODNUTÍ

- 2.1. Soud poskytl poučení ve smyslu § 118a odst. 1 o.s.ř. Žalobci při jednání dne 14.3.2012. Podle názoru Soudu nebyly úplně vylíčeny rozhodné skutečnosti. Žalobce byl vyzván k doplnění tvrzení ohledně užití svých skladeb v České televizi, které nebyly vyúčtovány Žalovaným, a byl upozorněn, že nesplnění povinnosti tvrzení a důkazní může vést k neúspěchu ve věci. Při jednáních dne 3.1.2014 a 27.5.2015 Soud opakovaně konstatoval, že věc bude posuzovat z titulu náhrady škody. Na případ lze dle jeho názoru aplikovat § 420 občanského zákoníku ve znění před novelou. Upozornil, že tomu musí odpovídat skutková tvrzení a důkazy.

- 2.2. V duchu Soudem naznačeným probíhalo řízení, kdy oba účastníci vyvíjeli aktivitu, která měla vést k vytvoření podmínek, které by dovolily Soudu dospět k závěru o odůvodněnosti, resp. neodůvodněnosti podané Žaloby. Soud přistoupil k provedení řady důkazů. Zjišťoval podrobně rozsah užití hudby Žalobce v jednotlivých televizních pořadech, prověřoval záznamy v hlášeních o vysílání hudebních děl v České televizi, zabýval se listinami týkajícími se reklamací atd. Logicky se Žalovaný domníval, že Soud usiluje o zjištění, zda vznikla Žalobci škoda, v jaké výši a v kladném případě, zda vznikla protiprávním jednáním Žalovaného.
- 2.3. Následným postupem Soudu byl Žalovaný ve své domněnce utvrzen, neboť Soud znovu účastníky poučil při jednání dne 18.7.2018, která skutková tvrzení mají doplnit. Poté pokračoval v dokazování ve směru prokazování užití hudby Žalobce ve vysílání České televize i prověřování splnění podmínek pro řádné vyúčtování odměn podle vyúčtovacích pravidel Žalovaného. Posléze Soud přistoupil dne 7.12.2018 k vydání částečného rozsudku, v němž mimo jiné řešil problematiku zaokrouhlování stopáže užitých hudebních děl Žalobce na celé minuty a správnost užitého koeficientu v konkrétním případě užití skladby „Co je to?“.
- 2.4. Žalovaný oprávněně vzhledem k Soudem poskytovanému opakovanému poučení ve shora uvedeném smyslu i jeho způsobu vedení důkazního řízení očekával, že základem pro rozhodnutí o Žalobě bude okolnost, do jaké míry se podaří Žalobci prokázat vznik škody a její výši, to je v projednávaném případě kolik minut jeho hudby bylo prokazatelně Českou televizí odvysíláno v žalovaném období, ale nebylo Žalovaným proplaceno nebo bylo proplaceno v nižší částce, než náleželo podle vyúčtovacích pravidel, a to z důvodu porušení povinností Žalovaného.
- 2.5. Toto jeho legitimní očekávání bylo podpořeno též průběhem a závěry soudního řízení, které bylo vedeno pod sp. zn. 37 C 68/1997 u Městského soudu v Praze v obdobné věci, když obdobně postupoval Soud i v tomto řízení. Rozsudek Městského soudu ze dne 26.3.2010 byl potvrzen Vrchním soudem rozsudkem ze dne 14.12.2010 č.j. 1 Co 241/2010. Ústavní stížnost proti uvedeným rozsudkům Ústavní soud usnesením ze dne 13.12.2012 sp. zn. II. ÚS 1034/11 odmítl. Z jakého důvodu se Soud odchýlil od uvedených rozhodnutí, neobjasnil.
- 2.6. Soud po mnohaletém dokazování dospěl k názoru o nadbytečnosti prokazování skutečné škody a její výši určil podle volné úvahy. Poučení o nutnosti doplnit skutková tvrzení a označit důkazy z důvodu změny právního názoru Soudu se Žalovanému nedostalo.
- 2.7. Žalovaný si dovolí tvrdit, že překvapivý byl Rozsudek nejen pro něho. Žalobce dokonce při posledním soudním jednání dne 11.3.2020 navrhoval doplnění skutkových tvrzení a provedení dalších důkazů ve smyslu Soudem poskytnutých předchozích poučení.
- 2.8. Na základě postupu Soudu, přednesených tvrzení účastníků, zjištěného skutkového stavu věci, jakož i vzhledem k průběhu soudního řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 37 C 68/1997 Žalovaný nemohl očekávat, že Soud dospěje k právním závěrům, jak vyplývají z Rozsudku. Tento Rozsudek je pro něj proto překvapivý.

3. NESPRÁVNÁ SKUTKOVÁ ZJIŠTĚNÍ

- 3.1. V řízení bylo provedeno rozsáhlé dokazování, skutková zjištění Soudu však jsou v rozporu s provedenými důkazy. Soud po provedení dokazování učinil závěr, že byla možnost získat dodatečná hlášení o užití hudby Žalobce ve vysílání České televize vyčerpána, s čímž Žalovaný souhlasí. Soud ale nepřisoudil tomuto zjištění žádnou závažnost, i když prokázání vzniku škody je podmínkou pro vyhovění Žalobě o náhradu škody.
- 3.2. Soud dále konstatoval, že Žalovaný poskytl neúplná hlášení o užití děl, o čemž není mezi účastníky sporu, a dovedl, že se tak stalo nedostatkem pečlivosti na straně Žalovaného. Hlášení o užití děl (tzv. „balíky“) byly Soudu předány 22.12.1999. Soud vůbec nezohlednil skutečnost, že v průběhu řízení došlo ke stěhování Soudu z Prahy 6 na Prahu 2 a posléze do stávajícího sídla. Došlo i ke ztrátě listin založených ve spise a spis musel být rekonstruován. Logickou úvahou v kombinaci s obecnou znalostí častých komplikací způsobených stěhování lze dospět k názoru, že příčina neúplnosti „balíků“ nastala vlivem těchto událostí, nikoli z důvodů ležících na straně Žalovaného. Soud neměl podmínky pro úsudek, že neúplnost „balíků“ způsobil Žalovaný, a nesprávně jejich neúplnost přičetl k jeho tíži, a to pouze na základě své ničím nepodložené úvahy.
- 3.3. V řízení Soud prováděl důkaz vyúčtovacími listy, které Žalovaný zasílal Žalobci spolu s výplatou odměny. Podle Soudu nebyly tyto vyúčtovací podklady dostatečně transparentní a úplné, aby umožnily Žalobci řádně nedostatky reklamovat, a tím ochrana jeho práv nebyla dostatečná. Soud prováděl důkaz i smlouvou uzavřenou mezi účastníky, která žádnou podrobnou úpravu o vyúčtovacích podkladech neobsahuje. Porušení žádných interních dokumentů Žalovaného týkajících se vyúčtování nebylo zjištěno. Ze skutečnosti, že vyúčtovací doklady neobsahovaly určité informace, nelze usoudit, že Žalovaný porušil své právní povinnosti plynoucí mu ze smlouvy uzavřené s Žalobcem, případně ze zákona.
- 3.4. Při zvážení důkazů v souvislostech a s přihlédnutím k tvrzením Žalobce je zřejmé, že ochrana jeho práv nespočívala v poskytnutí co nejpodrobnějších informací o vyúčtování odměn. Z nich by Žalobce ani nemohl zjistit minutové rozdíly, neboť mu takové užití nebylo samozřejmě známo. Jak sám Žalobce uvedl při jednání dne 20.1.2020, soustředil se na prokazování užití své hudby, k němuž mělo dle jeho přesvědčení dojít v delší stopáži a pravidelně. Tato užití již jmenovitě uvedl v žalobě, aniž by mu v tom nějak bránily vyúčtovací podklady poskytnuté Žalovaným.
- 3.5. Soud se nevyrovnal s námitkou Žalovaného podanou k výtce o neúplnosti vyúčtovacích podkladů spočívající v důvodech ekonomických. Podle Žalovaného není možné po něm požadovat poskytování podrobných vyúčtovacích podkladů, jelikož by jejich zpracovávání bylo velmi nákladné a dělo by se tak na úkor odměn zastupovaných autorů. Výkon činnosti Žalovaného je totiž financován ze srážky z jejich odměn a ta nemůže dosahovat nepřiměřených hodnot.

*Důkaz: - podání Žalovaného Soudu ze dne 22.12.1999
- usnesení Soudu ze dne 12.5.2011 č.j. 7 C 160/99-158*

4. NESPRÁVNOST URČENÍ VÝŠE ŠKODY

- 4.1. Soud pochybil, když výši škody v částce 491.359,19 Kč určil podle volné úvahy. Žalovaný uznává, že vzhledem k nadměrné délce řízení došlo k vyčerpání důkazních prostředků a pouze tato skutečnost by neměla sama o sobě vést k zamítnutí žaloby. Podle ustálené judikatury je ale pro užití volné úvahy Soudem nutné, aby byl jistý právní základ uplatněného nároku. Základ nároku se podařilo Žalobci prokázat v určité části, v níž byl uspokojen a řízení bylo částečně zastaveno. V podstatné části však tato základní podmínka pro stanovení výše škody úvahou splněna nebyla.
- 4.2. Žalobce určil výši škody odhadem a dle svého vyjádření v nižší částce, než by odpovídala skutečnému rozsahu užití jeho hudby ve vysílání České televize. Tvrdil, že hudba zazněla v řadě televizních pořadů. Ty, ve kterých dle jeho tvrzení byla jeho hudba užitá často a v dlouhé stopáži, označil přímo v Žalobě a především užití hudby v nich tak učinil předmětem reklamace a též dokazování. Tvrdil, že za užití hudby v celkem šesti pořadech („Trh, obchod, finance“, „Tutovka“, „Pražský večerník“, „Holky, kluci, kupte si“, „Co je to?“ a „Zpravodajství“) mu nebylo proplaceno 3 708 minut hudby. Toto užití bylo prověřováno v rámci reklamačního řízení a následně pak v řízení soudním, přičemž podle dohlášení České televize bylo prokázáno užití dosud neproplacených 1 962 minut. Odměna za ně byla dodatečně Žalobci doúčtována, a to v rámci reklamačního řízení v letech 1994 a 1995.
- 4.3. Reklamační řízení probíhalo s krátkým časovým odstupem od vysílání v Žalobě uvedených pořadů. Žalovaný nemá proto důvodu pochybovat o úplnosti a správnosti dodatečných hlášení poskytnutých Českou televizí zvláště za situace, kdy neměla tato hlášení žádný finanční dopad do hospodaření České televize. Nařčení Žalobce, že Česká televize hlášení falšovala, bylo proneseno Žalobcem vícekrát, avšak zůstalo jen u slovního nařčení. Trestní oznámení Žalobce nepodal.
- 4.4. Žalovaný vzhledem k tomu usuzuje, že tvrzení Žalobce o vysílání jeho hudby v těchto pořadech je nadnesené. Nezpochybňuje, že Žalobce složil velké množství hudebních skladeb a jejich nahrávky poskytl České televizi, avšak neexistuje přímá úměra mezi délkou předaných nahrávek a jejich užitím ve vysílání.
- 4.5. Po prověření obsahu „balíků“ a srovnání s vyúčtovacími podklady byly doplacený Žalobci odměny i za užití v pořadech dalších, ve kterých jeho hudba zněla příležitostně a často v nižší stopáži, a to celkem v rozsahu 118 minut. Doplatek odměny činil celkem 16 346, 44 Kč.
- 4.6. Je zřejmé, že i kdyby se dochovala hlášení České televize za všechny příslušné měsíce, nebyla by odměna řádově o několik set Kč vyšší. Nelze z logiky věci usuzovat, že právě v těch měsících, za které nejsou hlášení k dispozici, byla hudba Žalobce vysílána v mnohem delší stopáži a/nebo v mnohem vyšším počtu pořadů.
- 4.7. Je pravdou, že hlášení o užití hudby na kanálu OK 3 nebylo vyúčtováno a proplaceno. Hlášení nejsou k dispozici. Jaké pořady byly vysílány a zda a v jakém rozsahu v nich byla užitá hudba Žalobce, není možné určit ani s určitou mírou pravděpodobností, od které by bylo možné dojít k úvahám o výši škody. Nebylo prokázáno, že škoda Žalobci vůbec vznikla. Tento stav nastal nikoli vinou

Žalovaného. Soud postupoval pouze na základě ničím nepodložených a navíc nedostatečných tvrzení Žalobce.

- 4.8. Úvahou Soud stanovil výši škody v částce, která se vůbec nejeví alespoň v přiměřené míře pravděpodobná.

5. NESPRÁVNÉ POSOUZENÍ DŮKAZNÍHO BŘEMENE

- 5.1. Spor patří bezesporu ke sporům důkazně náročným, což si uvědomoval Žalobce již při podání Žaloby, v níž připouští, že je v důkazní nouzi, a předpokládá, že skutečná škoda bude předmětem soudního projednání, neboť její výši pouze odhadl z vlastních zkušeností získaných při sledování televize.
- 5.2. Žalobce přesto neučinil žádné procesní kroky vedoucí k včasnému zajištění důkazů, které by byly v takové situaci očekávatelné od obezřetného účastníka, jemuž svědčí břemeno tvrzení a důkazní. Důkazně náročným se tedy spor stal v důsledku pasivity Žalobce a sekundárně pak z důvodu nepřiměřené délky soudního řízení. Jedno ani druhé nemůže být přičteno k tíži Žalovaného, jak učinil neodůvodněně a nesprávně Soud.
- 5.3. Žalovaný uznává, že Žalobce nemohl disponovat všemi potřebnými informacemi. Žalovaný aktivně plnil dle svých možností svou vysvětlovací povinnost, což z průběhu dokazování zřetelně plyne. Podrobně objasňoval skutečnosti rozhodné pro prokázání, že plnil své závazky vůči Žalobci, jak stanovila smlouva se Žalobcem uzavřená, a pravidla efektivního výkonu ochrany autorských práv. Vyjma dílčích nesprávností, které byly doplacením příslušné odměny Žalovaným napraveny, se Žalobci nepodařilo prokázat opak.
- 5.4. Proti tvrzení o výši škody, kterou Žalobce určil odhadem, poskytl Žalovaný protidůkaz spočívající v předložení hlášení o užití hudby v žalovaném období, které mu zasílala Česká televize a které byly podkladem pro vyúčtování odměn autorům, jejichž skladby byly v daném období vysílány. Hlášení byla Soudu předložena v tzv. balících. Soud konstatoval, že Žalovaný postupoval nedbale, aniž by pro toto hodnocení měl dostatečnou oporu v provedeném dokazování. Jak objasnil Žalovaný výše, k neúplnosti předložených hlášení pravděpodobně došlo v důsledku jiných okolností nežli jeho nedbalostí (viz bod 3.2. odvolání).
- 5.5. Pokud příčina neúplnosti tzv. balíků není postavena na jisto, nemůže být tato skutečnost přičtena v neprospěch Žalovaného. Pochybnosti o tom, proč chybí část hlášení, jde na vrub Žalobce, který zůstal pasivní, ačkoli mohl včas provést kontrolu dodaných balíků a navrhnout jejich doplnění, pokud by skutečně nebyly kompletní.
- 5.6. Žalobce tedy měl a mohl včas ve vlastním zájmu realizovat kroky, které by vedly k zajištění důkazů o užití jeho hudby ve vysílání České televize. Z důvodu nepřiměřené délky soudního řízení dnes již ani jeden z účastníků nemá reálnou možnost podpořit svá tvrzení důkazními prostředky. Primárně ale povinnost unést důkazní břemeno leží na Žalobci. Skutečnost, že se ocitl z důvodu své pasivity ve stavu důkazní nouze, nemůže být posouzena v neprospěch Žalovaného.

6. ZÁVĚR A NÁVRH

- 6.1. Dle názoru Žalovaného jsou dány důvody odvolání podle § 205 odst. 2 písm. c), e) a g) o.s.ř.
- 6.2. Soud řádně nesplnil poučovací povinnost podle § 118a o.s.ř. Rozhodl v rozporu s tím, o čem účastníky poučil. Soud rozhodl v této věci odlišně, než bylo rozhodnuto ve skutkově podobné věci, avšak svůj odlišný postup v Rozsudku řádně a přesvědčivě neodůvodnil. Rozsudek proto porušuje princip předvídatelnosti soudního rozhodnutí a ochrany legitimního očekávání účastníků.
- 6.3. Soud podle názoru Žalovaného provedl potřebné důkazy, aby mohl rozhodnout o nároku uplatněného Žalobcem ve smyslu svých původních poučení daných účastníkům řízení, ale hodnotil důkazy způsobem, který je v rozporu s § 132 o.s.ř., a proto jsou skutková zjištění, k nimž na základě takového hodnocení důkazů dospěl, nesprávná.
- 6.4. Výše škody stanovená volnou úvahou Soudu nemá podklad v konkrétních okolnostech a zjištěních, která by vyplynula z dokazování. Jeho úvaha není ničím podepřena. Postup Soudu je proto projevem soudcovské libovůle.
- 6.5. Soud konstatoval, že Žalobce neunesl důkazní břemeno, avšak neoprávněně a bezdůvodně tuto skutečnost přičetl k tíži Žalovaného. V řízení Soud neměl dostatečné důkazy pro závěr o splnění podmínek vzniku nároku na náhradu škody a nebyly proto podmínky pro vyhovění Žalobě v plné výši, a to včetně příslušenství.
- 6.6. Důvodem pro vyhovění Žalobě byla neúplnost vyúčtovacích podkladů poskytovaných Žalobci a neúplnost hlášení o užití hudby. Ani z jednoho nelze bez dalších důkazů vyvodit, že Žalobci vznikla škoda, natož pak v řádu statisíců.
- 6.7. Žalovaný ze všech těchto důvodů navrhuje, aby ve výroku II. a III. byl Rozsudek zrušen a žaloba zamítnuta jako nedůvodná.

OSA – Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním, z.s.